

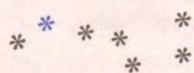
ZDISLAVA

měsíčník litoměřické diecéze

Ročník VI

Číslo 4

Duben 2001

XXIII. diecézní setkání mládeže

Největší podnik jara pro mladé věřící z litoměřické diecéze byl tentokrát ve znamení hvězd a hvězdiček. O hvězdách, ale také o vztahu víry a vědy hovořil a na dotazy odpovídal RNDr. Jiří Grygar, známý popularizátor astronomie a kosmologie. Proč si to nepřiznat, setkání s ním patřilo asi k největším zážitkům. Ale zahanbit se nedaly ani další části programu, o němž si můžete přečíst na stranách 8 a 9.

Z OBSAHU:

Zasedání ČBK
v Hejnicích

STRANA 4

Zúčastněte se –
připravované akce

STRANA 6–7

Diecézní setkání
mládeže

STRANA 8–9

Katechetický
koutek

STRANA 10–11

Listárna –
Živý růženec

STRANA 14

Církev na Cejlonu

STRANA 16

Vládní návrh zákona o církvích

Praha (ČTK): Vláda schválila návrh zákona o svobodě náboženské víry a postavení církví. Zákon upravuje vztah státu k náboženským subjektům a v budoucnu by měl nově vzniklým církvím a náboženským společnostem usnadnit cestu k dosažení právní subjektivity. Ta by měla napříště vzniknout pouhou registrací ministerstvem kultury. Počítá se rovněž se zavedením rejstříků církevních právnických osob.

Vláda přislíbila minulý týden představitelům katolické církve restituci kulturního majetku: kostelů, far a klášterů. Ve spolupráci s církvemi, hlavně katolickou, připraví ministerstvo kultury podklady pro návrh zákona, který vyčlení majetek pro fond určený na financování církví.

Farní časopisy v ostravské diecézi

Ostrava: Proč dělat farní časopis a jak by měl vypadat? Jak o zajímavých událostech neinformovat jen své farníky, ale celou společnost prostřednictvím masmédií? Tyto a podobné otázky řešilo 21. 4. šestnáct redaktorů 10ti farních časopisů během pracovního setkání na biskupství v Ostravě.

Ve skupinkách se účastníci zamýšleli nad obsahem, výrobou, tiskem, distribucí a financováním farních časopisů, kterých v ostravsko-opavské diecézi vychází téměř třicet.

V Rusku zavražděn katolický kněz

Moskva (Rusko)/KNA: Polský kněz P. Jan Frackiewicz (77) byl brutálně zavražděn v sibiřské oblasti Krasnojarsk. Policie nevyklučuje politické motivy. Apoštolský administrátor pro východní Sibiř biskup Georgij Mazur smrt pol-

ského misionáře označil za mučednickou. Kněz věnoval především vesničanům a mladým lidem. Rovněž se intenzivně zasazoval o ekumenické sbližování a usmíření mezi katolíky a ortodoxními křesťany.

Nový předseda CCEE

Štrasburk (F)/KNA, KAP: Biskup ze švýcarského Churu Amédée Grab (71) byl 18. 4. zvolen novým předsedou Rady evropských biskupských konferencí (CCEE). V úřadě střídá pražského arcibiskupa kardinála Miloslava Vlká (69), který stál v čele CCEE od roku 1993 po dvě funkční období, a podle stanov nemohl již znovu kandidovat.

Usmíření s lefebvristy stále daleko

Vatikán/KAP: Kardinál Dario Castrillon Hoyos, pověřený jednáním s tradicionalisty, prohlásil, že o usmíření s touto skupinou nelze momentálně říci nic nového.

Prefekt římské kongregace pro nauku víry kardinál Joseph Ratzinger řekl, že cesta k vyléčení „rány schizmatu“ z roku 1988 je ještě daleká. Kardinál hovořil o „zatvrzelém postoji“ ze strany lefebvristů. Pouze diplomatickými jednáními by nebylo možno problém vyřešit, nezbytný je také duchovní proces.

Vyjádření „Rady pro rodinu ČBK“ k otázce legalizace eutanázie

Trpící nemocný člověk se nerozhoduje svobodně, ale pod tlakem nepříznivé situace. Jeho souhlas s nabídkou možnosti ukončit život nebývá projevem jeho skutečné touhy po smrti, ale spíše voláním o pomoc a výrazem snahy zbavit se bolesti a pocitu opuštěnosti. Současná medicína umožňuje odstra-

nit bolest a utrpení i bez ukončení života. Jde ovšem o řešení ekonomicky náročnější.

Nikoliv eutanázii, ale doprovázení, lidskou spoluúčasť, naději a pochopení smyslu utrpení je třeba nabízet a přinášet nemocným a trpícím.

www.katolik.cz nově

Praha: Znamé internetové stránky www.katolik.cz zahájily na Květnou neděli 8. dubna provoz v novém provedení. Nejzásadnější změnou je nový design. Novou službou je možnost zaslání elektronických pohlednic s křesťanskou tematikou.

Návštěvníci ocení každodenní odkazy na mešní biblické texty a kalendárium s občanskými i církevními svátky. Tradičně velmi populární a hojně navštěvovanou rubrikou je křesťanská seznamka. Velmi ceněná a využívaná je anonymní gynekologická poradna. Na dotazy týkající se víry, náboženství a církve odpovídají kněží brněnské diecéze.

Počet návštěvníků vzrostl po přepracování stránek přibližně desetkrát.

Nová evangelizace pro nové tisíciletí

Praha: Jednodenní setkání pod názvem „Nová evangelizace pro nové tisíciletí“ – otevřené pro širokou veřejnost – uspořádala Rada nových církevních hnutí a komunit při ČBK u příležitosti první návštěvy zakladatelky a prezidentky hnutí Fokoláre Chiary Lubichové v České republice. Setkání se uskutečnilo v sobotu 28. dubna v pražské Paegas Aréně.

Společné akce různých církevních hnutí se u nás stávají tradicí. V návaznosti na celosvětové setkání v Římě v květnu 1998 se 14 hnutí působících v českých zemích poprvé sešlo na Velehradě v červenci 1999. Dalším krokem se stal kongres konaný v říjnu 2000 v Koclířově. Uskutečnil se zde symbolický akt smíření mezi příslušníky různých hnutí, jímž se vytvořil prostor pro pád předsudků, které mohly vzniknout v minulosti jako plod nedostatečného vzájemného poznání. Sobotní setkání bylo tedy třetí společnou akcí nových církevních společenství pořádanou v průběhu posledních tří let.

Zdislava – měsíčník litoměřické diecéze

Vydává Římskokatolická farnost Smržovka

Adresa redakce: Kostelní 215, 468 51, tel./fax. 0428/38 23 65
e-mail: michal.podzimek@telecom.cz (administrace)

farnost.jbc@pvtnet.cz (příspěvky)

Číslo účtu: 963293379/0800

Řídí redakční rada, šéfredaktor: P. ICLic. Michal Podzimek ThD

Grafická spolupráce Jan Hrubý, sazba Ing. Jan Macek

Jazyková úprava tohoto čísla: redakce

Tiskne: Jan Macek, Horní náměstí 12, Jablonec nad Nisou

Náklad: 1650 výtisků

Nevyžádané příspěvky nevracíme. Redakce si vyhrazuje právo na zkrácení příspěvků.

Příspěvek na úhradu nákladů na rok 2001: 125 Kč + poštovné

Registrace: MK ČR 7397. ISSN 1211-3042

Ročník VI., číslo 4

Datum vydání: 29. 4. 2001. Uzávěrka příštího čísla: 10. 5. 2001

Distribuci zajišťuje AMIS Praha, Na Nivách 18, 141 00 Praha 4 prostřednictvím České pošty, s. p.

Výročí kněží a jáhnů naší diecéze v květnu

Narozeniny

- 3. 5. František Opletal – 71 let
- 5. 5. Benno Rössler – 70 let
- 6. 5. Klement Ruisl – 81 let
- 8. 5. Radim Jan Valík, OSB – 70 let
- 10. 5. Miroslav Šimáček – 50 let
- 11. 5. Jiří Veith – 44 let
- 12. 5. Zdeněk Angelik Mička, OP – 56 let
- 18. 5. Štefan Pilarčík – 37 let
- 20. 5. Mons. Karel Havelka – 48 let
- 21. 5. Oldřich Kolář – 41 let
- 23. 5. Miroslav Kloz, trvalý jáhen – 49 let
- 23. 5. Václav Vlasák – 55 let
- 25. 5. Václav Vaněk, trvalý jáhen – 49 let
- 26. 5. Jan Bečvář – 77 let

Svěcení

- 8. 5. Rudolf Repka – 3 roky
- 13. 5. Grzegorz Czerny – 1 rok
- 14. 5. Augustín Števíca – 7 let
- 16. 5. Bohuslav Bártek – 5 let
- 16. 5. Jan Jucha, MS – 9 let

P. Pohl osmdesátiletý

V polovině února společně s věřícími z farnosti ve Cvikově, okres Česká Lípa, oslavil své významné životní jubileum důstojný pan P. Jan Pohl. Oslavy vyvrcholily 18. února pontifikální mší svatou za účasti Jeho Excelence pana biskupa Josefa Koukla. V řadách gratulantů nechyběly významné osobnosti místního politického, kulturního a společenského života s přáním Božího požehnání a hodně zdraví.

Ivo Škola, předseda Okresní organizace KDU-ČSL Česká Lípa

Se Zlým nediskutovat

Peklo, věčné trápení, zavržení, d'ábel. To jsou termíny, které dnes stále méně zaznívají z kazatelen či od ambonů. Slyšíme důležitá slova o vykoupení, spáse a naději, a je to jistě dobře. Ovšem pokud zaznívají tato slova oproštěná o důležitý rozměr Boží spravedlnosti, může u posluchačů takovýto kázání časem vzniknout dojem, že spása, nebeské království je něco, co nám bude dáno automaticky. Přitom spása je vždy spojena s určitou podmínkou. Marek nám říká: „Kdo vytrvá v dobrém až do konce, bude spasen.“ (Mk 13, 13)

Téma pekla bylo odsunuto do baroka či 19. století. Lidová fantazie a tvořivost prokázala špatné služby křesťanské věrouce, když ve všelijakých pohádkách a báchorkách hovoří o čertech jako bytostech spíše hloupých než zlých. Bytostech, které přechytračí i hloupý Honza. Nic proti pohádkám, ale je trochu problém, když si takovýto postoj vůči d'áblu nezralý křesťan odnese s sebou do života.

Kristus Pán rozhodně nikdy nežertoval o napálených čertech a před úklady d'áblůvými důrazně varoval. Učí nás s oním Zlým nediskutovat, vůbec se s ním nebavit.

Není pochyb o tom, že mnohé z těch jevů, které lidé pokládali za posedlost, byly nemoci patřící do rukou odborných lékařů pro duševní nemoci. Církev vždy žádala, než dovolila nějaký veřejný exorcismus, tj. vymítání zlého ducha, důkladné prošetření, zdali se nejedná o nějakou nervovou nebo duševní nemoc. Nicméně zde musíme

trvat na neomylnosti Pána Ježíše. Když on uznal přítomnost zlého ducha, pak tam jistě onen zlý duch byl. Při poslední večeři zřetelně mluví o knížeti tohoto světa, jehož moc bude

podstatně zlomena Kristovým nastávajícím utrpením.

Ve svých rozpravách s farizeji mluví o satanovi, který je lhář již od počátku, protože lhal už prarodičům v ráji. A na posledním soudu řekne Pán těm na levici, kteří se provinili nedostatkem lásky k bližním: „Odejděte ode

mne, zlořečení, do věčného ohně, který je připraven pro d'ábla a jeho anděly.“

Jestliže satan pokoušel hned první lidi, jistě se nebojí pokoušet i jejich potomky včetně nás. V řadě pokušitelů je satan uváděn až na posledním místě. První pokušitel je tělo, druhý svět a až třetí d'ábel. Tato inteligentní bytost však může užívat jak těla, tak i světa jako svých nástrojů.

Když Pán Ježíš učil, jak se máme modlit k nebeskému Otci, dal na konec dvě vážné prosby: Neuveď nás v pokušení, ale zbav nás od zlého. Velmi pravděpodobně je to prosba, aby nás zbavil onoho Zlého s velkým „Z“, čili satana a jeho moci.

Nezapomínejme na to, když se v Otčenáši modlíme tyto životně důležité prosby.

*P. MgA. Mgr. Jaroslav Konečný
farář ve Zruči nad Sázavou*

Zasedání České biskupské konference v Mezinárodním centru duchovní obnovy v Hejnicích

Hejnice: 41. plenární zasedání České biskupské konference (ČBK) se konalo ve dnech 3.–4. dubna pod vedením předsedy ČBK olomouckého arcibiskupa Jana Graubnera na severočeském mariánském poutním místě Hejnice.

Biskupové se obsáhle zabývali dokumentem o sociálních otázkách „Pokoj a Dobro“, který ČBK vydala ve spolupráci s Ekleziologickou radou církví 17. listopadu loňského roku. Dokument analyzuje z pohledu křesťanského sociálního učení společenský vývoj v České republice po listopadu 1989. Lze říci, že se jedná o nejsledovanější církevní text za posledních deset let.

Dále se diskutovalo o průběhu jednání o postavení církví v naší společnosti a o stavu příprav směřujících k uzavření mezinárodní dohody mezi Apoštolským stolcem a Českou republikou.

Bylo schváleno schéma jednacího řádu Plenárního sněmu katolické církve v ČR. Zahájení vlastního sněmovního procesu biskupové stanovili na červenec 2003 na Velehradě.

Biskupové se zabývali rovněž otázkami církevního školství. Školská sekce ČBK dokončila základní etapu internetových stránek církevního školství www.cirkev.cz/skoly/, kde je možno nalézt veškeré zá-

kladní údaje o církevních školách, včetně škol nekatolických církví a škol pražské židovské obce. Na stránkách jsou dále přístupné dokumenty, které se církevního školství týkají a jsou na nich umístěny odkazy na webové stránky jednotlivých škol a dalších organizací.

Plenární zasedání podpořilo myšlenku na zřízení voluntariátu (= dobrovolné služby) mládeže v katolické církvi v ČR. V církvi bude vytvořen systém, který zapojení mladých lidí tímto způsobem umožní. Dobrovolník je mladý člověk, který opustí na rok až dva své zaměstnání nebo školu a takto získaný čas věnuje zdarma službě potřebným a službě Bohu.

Dalším z důležitých témat byla práce pastoračních asistentů v českých a morav-

ských diecézích. Pracuje se na návrhu směrnic pro zaměstnávání laiků v pastorační službě církve.

Generální sekretář ČKCH Ing. Jaroslav Kopřiva informoval o konečných výsledcích letošní Tříkrálové sbírky. Celkový výnos této sbírky činí 31,826.853 Kč, z toho výnos z pokladniček činí 23,5 miliony korun. Z prostředků Tříkrálové sbírky Charita již letos zaslala pomoc do Salvadoru a do Indie, které postihlo zemětřesení. Nejméně polovina financí se vrátí do míst, kde byly peníze vykoledovány, na podporu místních projektů. Biskupové považují Tříkrálovou sbírku za úspěšnou a plně podporují rozhodnutí ČKCH sbírku v příštím roce opakovat.

Biskupská jedenáctka

To byla událost na našem dalekém severu! Celá česká biskupská konference se sjela až na samé hranice do bývalého františkánského kláštera v Hejnicích, a na závěr svého jednání se přesunula do Liberce, aby věřící nemuseli na mši svatou se svými pastýři putovat tak daleko. Předem vše avizoval i náš jediný místní-okresní-krajský plátek LIBERECKÝ DEN (jeho jedinečnost není věcí cenzury, ale neviditelné ruky trhu).

A tak, když jsme se vzpamatovali z té krásné, srdečné atmosféry v úterý 3. dubna, hledal jsem ve středu dychtivě v našem milovaném barevném médiu nadšený referát, ale marně. Pochopitelně, taková věc se nedá zvládnout za pár hodin, musí se počkat do zítřka. A ve čtvrtek konečně palcový titulék (na první straně dole, trochu skromně): BISKUPOVÉ JAKO FC LIVERPOOL: „Návštěva prezidenta či příjezd FC Liverpool (ten byl v Liberci nedávno), k tomu by se dala přirovnat... Kostel sv. Antonína Velikého byl v úterý večer zaplněn k prasknutí (o půlnoční přijde jednorozčáků víc, zněl hlas lidu)... Biskupové se po mši ocitli v obležení věřících, kteří toužili po jejich osobním požehnání... Přítomen byl i mediálně známý pražský světitel biskup Václav Malý, který ve svém kázání... přirovnal léta totality k cestě vyprahlou pouští.“ (Zdá se, že ani po jedenáct letech od listopadu si noviny nedovedou z jeho naléhavého duchovního kázání vybrat nic jiného). Informace poskytl jako tiskový mluvčí Michal Olekšák a Miloš Raban.

Ten FC Liverpool mi nešel z hlavy. „Co chceš,“ povídá bratr Tonda, „vždyť byli jako jedenáctka,“ a hned ji začal sestavovat: v bráně kardinál Vlček (ten něco schytá), v obraně legionář nuncius Coppa (to je jeho úloha), v útoku Malý... ostatní si ad libitum postavte sami, nezapomeňte ani na veterána Otčenáška, Lišku a Škarvadu, na střídače vedle trenéra kanovníka Opletala připraven opat Michal Pojezdny, nechyběla ani zdravotnice sestra Milada. Pisčák to sbormistr Eliáš.

A tak tento nápad dáváme redakci LIBERECKÉHO DNE nezištně k dispozici: až přijedou biskupové příště, mohou to dát na zadní stranu, a lidé budou zvláštní vydání kolportérům trhat z ruky.

Radim

Stav oprav církevních objektů v Mladé Boleslavi

V Mladé Boleslavi se loni podařilo za velké finanční podpory městského úřadu a farních sbírek provést rekonstrukci interiéru přízemí farní budovy a zavést ústřední plynové topení do celého objektu. Tyto provedené práce jsou v hodnotě 2,2 miliónu korun. Letos chceme pokračovat v rekonstrukci patra, kde má být zřízena nová knihovna a opraveny všechny prostory včetně chodby s freskovou výzdobou. V současné době se budují vnější vzduchové kanály na odvlhčování zdiva budovy.

Loňského roku byly na kostele sv. Jana Nepomuckého provedeny tyto stavební práce: oprava krovu věže a věžní bání s pozlacením, byla pořízena nová izolační okna, dokončeno podlahové vytápění, byly zrestaurovány věžní hodiny a kamenné plastiky umístěné na fasádě a byly provedeny práce na obnově vnější fasády. Finanční náklady na tyto práce činily 3,5 mil. korun.

V současné době probíhají další práce na vnější fasádě a je dokončováno nově zřízené sociální zařízení. Dále je upravována sakristie a bylo započato s výmalbou interiéru. Za tímto účelem bylo nutno demontovat varhany a mobiliář. Opravu varhan započala firma Organa Kutná Hora. Letos mají být dokončeny tesařské a truhlářské práce v interiéru (izolační dveřní závětrří), elektronický zabezpečovací systém, renovace mobiliáře, pořízení nového obětního stolu a renovace liturgického prostoru.

I v letošním roce jsou finance čerpány z příspěvku okresního a městského úřadu, kdy tyto příspěvek tvoří 90 % finančních nákladů. Stávající legislativa zavazuje církev (vlastníka) k 10% finanční účasti na tomto projektu. Celý letošní projekt je vyčíslen na 3,5 miliónu korun, z čehož vyplývá, že naše farnost musí zajistit 350 000 korun a mimo to také uhradit technický dozor a investičně-inženýrskou činnost, což není snadný úkol.

Farní časopis mladoboleslavské farnosti

Krušnohorská iniciativa

Nebývalá aktivita vychází v poslední době z mosteckého Podkrušnohoří. V pátek 16. února 2001 bylo slavnostně otevřeno a vysvěceno nové sídlo Krušnohorské iniciativy (KHI) v nedávno zrekonstruovaných prostorách severozápadního křídla bývalé fary v Mariánských Radčicích.

Slavnostního aktu se zúčastnili členové KHI, pracovníci KHI a řada pozvaných hostů. Byli mezi nimi například osecký opat Bernhard Thebes, vedoucí referátu kultury při OkÚ v Mostě Marie Hladká, hosté z Německa či

zástupci Česko-německého fondu budoucnosti, který se nemalou měrou podílel na financování a realizaci projektu (Iniciativa získala grant v hodnotě téměř 1,2 miliónu Kč na zřízení kulturního centra pro česko-saský region v prostorách této bývalé fary, zbytek financí zajistilo cisterciácké opatství v Oseku, vlastník objektu). Podívat se přišli i zástupci Chemopetrolu Litvínov, v jehož prostorách mohla Iniciativa během rekonstrukce sídlit, a zúčastnila se i řada zástupců médií.

Krušnohorská iniciativa je obecně prospěšné sdružení, které vzniklo v roce 1998. Mezi jeho konkrétní a již připravované projekty spadají opravy vytipovaných památek v našem kraji, sloužící nejen široké veřejnosti, ale také pro tvorbu nových pracovních příležitostí. Iniciativa má v plánu práce také vydat publikace o kostelech, vzácných stromech a zámcích v našem regionu, které mohou sloužit i jako turistický průvodce. Dále chce opravit flájský plavební kanál, konkrétní jednání o realizaci této náročné stavby již probíhají.

Zakladateli Iniciativy byli opat Bernhard Thebes, profesorka Matěnová, Petr Fišer a Tomáš Dvořák. Zakládající členové dnes tvoří radu spolku, který má v současnosti přes čtyřicet členů nejrůznějšího

věku i profesního zaměření. Mezi významné členy patří např. pracovník Okresního muzea v Mostě Zdeněk Bárta a Jeho Excellence pan biskup Josef Koukl z Litoměřic. Všechny spojuje společná myšlenka oživení a znovuvzkříšení tradic a kulturního dědictví v Krušných horách.

Během programu si návštěvníci vyslechli úvodní přivítání ředitele této neziskové organizace Vladimíra Trefila a slova oseckého opata Bernharda Thebes – ten posléze nové prostory také vysvětil. Po zahájení si všichni mohli celé přízemí projít a prohlédnout, se-

známit se s fotografickou dokumentací o práci KHI, vyzvednout si materiály o této organizaci a v případě zájmu si nabídnout drobné občerstvení – mimo jiné i z vlastní produkce zaměstnanců.

Řada hostů se o budoucí ná-

plň práce Krušnohorské iniciativy v tomto objektu živě zajímala a diskutovala o ní jak mezi sebou, tak se zástupci organizace. Česko-německé středisko pro administrativu a koordinaci kulturních a přírodovědných projektů v česko-saské části Krušnohoří, jak zní oficiální název tohoto centra, volně navazuje na činnost započatou v KHI již v předcházejících letech. Stěžejní bude práce na projektech „Péče o tradice v české části Krušnohoří“ a „Grenzland“, a dále koordináční informační a zprostředkovatelská činnost pro neziskové organizace regionu.

Budova fary, ve které je sídlo KHI, je součástí poutního areálu, který nechal v 18. století postavit opat Littwerich a jeho nástupce Besnecker. Areál tvoří kostel Panny Marie Bolestné s ambity, na nějž navazuje severozápadní křídlo fary. Jde o historicky nejcennější památku a poutní místo politického okresu Most. Fara se navíc nachází na hojně využívané cyklistické stezce, navíc je součástí překrásného barokního areálu, proto bude sloužit i jako turistické informační centrum pro veřejnost.

Přestože naplnění stanovených cílů jistě nebude snadná věc, zvláště z pohledu neziskové organizace, rozjezd provozu nových prostor v Mariánských Radčicích je prvním krůčkem k tomu, aby se nakonec vše dobré podařilo.

Jan N. Šobán

U příležitosti konání 7. mezinárodního knižního veletrhu Svět knihy 2001, který se koná ve dnech 10.–13. května, jsme pro Vás připravili

B ČESKÁ
BIBLICKÁ
SPOLEČNOST

7. mezinárodní knižní veletrh Svět knihy 2001

mimořádnou 40% slevu platnou po celou dobu konání veletrhu na tyto naše produkty:

Nástěnné biblické mapy

Soubor 12 map v krabici
Cena 1000 Kč, *veletržní cena 600 Kč*

Velký biblický atlas – J.B.Pritchard

Pevná vazba, 230×305 mm, 152 stran
Cena 1 280 Kč, *veletržní cena 768 Kč*

Pro ty, kteří si zakoupí nabízenou produkci, jsme připravili dárek:

Školní průvodce Biblií

Všechny ostatní knihy budou na veletrhu nabízeny se slevou 20 %.

Rádi Vás přivítáme v levém křídle Průmyslového paláce u našeho stánku č. L 1017. V případě zájmu vyřídíme Vaše objednávky poštou bez účtování balného a poštovného.

Těšíme se na Vaši návštěvu

Mimořádná nabídka Biblií pro církev

V současné době má Česká biblická společnost menší množství Biblií (vydání s DT), které jsou tištěny

na vysoce kvalitním bílém papíru, v pevné vazbě s černými deskami.

Cena Biblií byla snížena ze 420 Kč na **299 Kč** z důvodu nekvalitního krytí zlaté fólie na přední desce knihy. Tyto Bible si mohou objednávat církevní společnosti až do vyprodání zásob na adrese:

*Česká biblická společnost
obchodní oddělení*

Thákurova 3

160 00 Praha 6 – Dejvice

Tel.: 02/ 201 81 412, Fax: 02/ 243 15 723

S radostí v srdci a s vděčností Bohu a jeho prozřetel-
nosti vám oznamujeme, že nás On povolal ke službě,
kterou nás pověří skrze vzkládání svých rukou

otec biskup Msgr. Josef Koukl

jáhenským svěcením

v katedrále sv. Štěpána v Litoměřicích
v sobotu 23. června 2001 v 10 hodin

Vít Audy

Libočany 77

Miroslav Dvouletý

Boršice 12

Alois Heger

Soudní 58, Jevíčko

Martin Davídek

Špírkova 522, Praha 4

Petr Fadrhons

Erbenova 874, Mladá Boleslav

Výstava Ecce lignum crucis

V sobotu 31. března 2001 byla v ambitu augustiniánského kláštera, který je součástí Okresního vlastivědného muzea v České Lípě, otevřena výstava „Ecce lignum crucis“ s podtitulem »Kříž v kulturních dějinách Českolipska«.

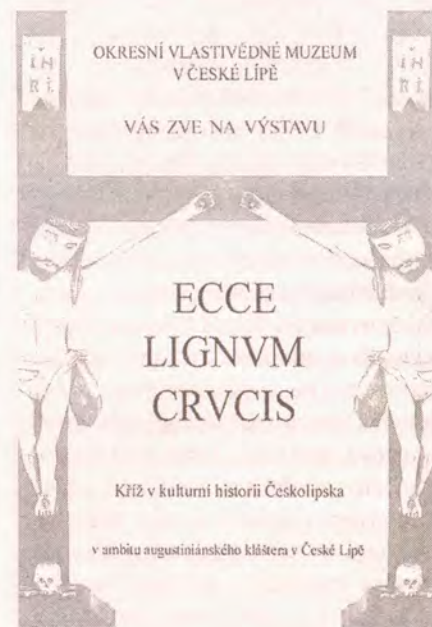
Výstava je zaměřena k vyložení znaku kříže v kulturních dějinách a soustředění uměleckohistorických dokladů ze zdejších muzejních sbírek. Základními tématy jsou: kříže smírčí, kostelní, soukromé a růžence. Specialitou je soubor miniaturních napodobenin nástrojů Kristova utrpení sestavených a vložených do lahví.

Českolipské muzeum se přihlásilo k iniciativě pražské výstavy Deset století architektury a pro tento účel byla podoba zdejší výstavy přizpůsobena. Poskytuje doklady o historickém významu klášterního ambitu z 18. století a podává svědectví o některých jeho částech. Byl rekonstruován „Žalář Kristův“ a podrobně popsány historické Svaté schody. Do prohlídkového okruhu náleží též kaple Loreta, která byla zpřístupněna 28. září 2000. Výstava je vlastně úvodem oslav 375. výročí postavení augustiniánského kláštera, které připadá na příští rok. Naléhavost ochrany kulturních památek dokládá ukázka dokumentárního soupisu drobných kříž-

Změna termínu pouti

Jelikož 23. 6. má v Litoměřicích náš bohoslovec Petr Fadrhonc ještě se čtyřmi dalšími bohoslovci jáhenské svěcení, není možné uskutečnit náš druhý zájezd ve stanoveném termínu. Proto tento zájezd do Hejnic, Lázní Libverdy, Turnova a na Hrubý Rohozec uskutečníme již 16. června 2001

ků v krajinně sestavená externím spolupracovníkem muzea panem Pröllerem.

V rámci doprovodných akcí je od 1. dubna 2001 v provozu výstava s názvem Velikonoce v Bredovském zámečku v areálu hradu Lemberk u Jablonného v Podještědí. Zaměřuje se na práce dětí a obyvatel domovů důchodců s tematikou lidové tvořivosti velikonočních a jarních motivů.

Výstava Ecce lignum crucis je otevřena v dubnu mimo pondělí a úterý v době od 9. do 12. hod. a od 13. do 17. hod. V květnu též v úterý a to až do 8. května 2001.

Mgr. Ladislav Smejkal, OVM Česká Lípa

U příležitosti dne modliteb za povolání k duchovnímu stavu, který budeme slavít o neděli Dobrého Pastýře

zveme mladé muže od patnácti let na setkání s tématem

„MOJE POVOLÁNÍ“

v sobotu 5. května 2001 v 10 hodin do Arcibiskupského semináře v Praze

Seznámíme se s životem a prostředím semináře, ve skupinkách podle věku budeme mluvit o tom, jak hledat a nalézt Boží vůli a jak poznávat, kde nás Pán chce v životě mít.

Během Eucharistie budeme děkovat za dosavadní život a vyprošovat si milost pro rozhodování o své životní cestě.

Písmo svaté a psací potřeby s sebou. Předpokládaný závěr v 16 hodin

Program:

- 10.00 Zamyšlení se nad povoláním (Zdeněk)
- 10.30 Seznámení se s životem v semináři (Toník)
- 11.00–11.10 Přestávka
- 11.10 Meditace (Vojtěch)
- 12.00 EUCHARISTIE (Artur)
- 13.00 oběd
- 14.00 setkání ve skupinkách
- 15.30 krátká adorace + požehnání

Výzva pro všechny křesťany v České republice

Usilujeme o návrat Bible do širšího povědomí našeho národa, a proto vás zveme na

Můžete si poměřit své znalosti Starého i Nového zákona, ale zejména pomůžete obrátit pozornost svého okolí ke Knize knih.

Zúčastnit se může každý od 16 let

Test z otázek loňské národní soutěže v Kutné Hoře najdete na www.sinaj.cz

1. mistrovství České republiky ve znalostech Bible

Bude se konat jako soutěž čtyřčlenných družstev **dne 2. června 2001 v Praze**

Více informací a podrobné propozice obdržíte na adrese: MSZB, V Průčelí 1655/8, 149 00 Praha 4 fax: 02/22 51 56 63, sedlacek@alphanet.cz, www.biblenet.cz

DĚTSKÁ POUŤ KE KRÁLOVNĚ HOR

Kdy? V sobotu 2. června 2001

Kde? V poutním místě u Panny Marie, Královny hor v Bozkově

Co? Mše sv. v 10.00, po ní opékání uzenek, soutěže a odměny

Na Vaši účast se těší P. Jan Jucha, 512 13 Bozkov 37

Letošní soutěže budou pod heslem „Kde je tvůj poklad, tam bude i tvé srdce“ (Mt 6, 21). Otázky budou čerpat z těchto okruhů: podobenství o uzdravení a o modlitbě a horského kázání. Dále se předpokládají všeobecné znalosti (příkázání atd.) Uzenky a svačinu si prosím vezměte s sebou. Předpokládané zakončení kolem 15 hod.

Koncerty Evy Henychové

úterý	15. 5. – 18.00	Most-Zahražany, Sborový dům ČCE
středa	16. 5. – 19.00	Lovosice, evangelický kostel
čtvrtek	17. 5. – 20.00	Děčín, Taberna Zarabanda
pátek	18. 5. – 18.00	Krupka, Dům kultury Olympie
sobota	19. 5. – 14.00	Liberec, kostel CASD (Jánský kámen)
neděle	20. 5. – 18.00	Kuřivody, Dům kultury
pondělí	21. 5. – 18.00	Cvikov, Dům kultury
úterý	22. 5. – 18.00	Český Dub, kostel
středa	23. 5. – 19.30	Janov n. N., kostel sv. Jana Křtitele

Eva Henychová

Na rostoucí zájem publika reagují poslední dobou i média, v průběhu minulého roku odpovídala Eva Henychová na otázky reportérů ve více než stovce rozhovorů.

„Myslím si, že mým úkolem je oslovovat lidi, kteří se cítí třeba taky tak trošku na okraji, na okraji tohoto zvláštního světa... a kteří mají touhu hledat něco víc. A že mým hlavním posláním je ty lidi vlastně spojit na mých koncertech, sjednocovat se s nimi na tom, že to má smysl. Oni potřebují vědět, že existuje taky něco jiného, nebo že existují taky jiné názory, než jsou ty, které se jim předkládají v televizi. Já myslím, že to je ten můj hlavní úkol. Že reprezentuji ten druhý břeh.“ řekla o sobě a o své tvorbě Eva v jednom z rozhovorů.

Během studia kytary a zpěvu na Konzervatoři Jaroslava Ježka v Praze zde v letech 1996 a 2000 vznikla její alba „Svítání“ a „Za stěnou z papíru“. Obě si vydala zpěvačka vlastním nákladem a přestože jsou nabízena v podstatě pouze na jejích recitálech, prodalo se k dnešnímu dni už přes 8000 kopií.

Další informace můžete nalézt na internetové adrese: <http://www.evahenychova.cz>

Hvězdné setkání

„Ahóó, kdo je tu z Litoměřic, Liberce, České Lípy, ...?“ Také vám ta otázka připadá povědomá? Není divu, vždyť je to obvyklé přivítání na diecézním setkání mládeže, které se tentokrát „netradičně“ konalo v Litoměřicích. Odhadem asi tři stovky mladých lidí se sjely v sobotu před Květnou nedělí do kina Máj, aby společně prožily své 23. setkání naplněné radostí a mnoha příjemnými a povzbudivými chvílemi.

Pátek (předkrm)

I když hlavní program setkání začal až v sobotu 7. dubna, byl již v pátek v podvečer připraven program pro nedočkavé. Po mši svaté a večeri jsme mohli poznat malíře ing. Stanislava Weigela, autora meditativních obrazů zaměřených na téma „Umění dívat se“. A měli jsme se na co dívat! Otec Stanislav Weigel nám totiž promítl na pozadí indiánské hudby neobyčejné obrazy, které spolu s mluveným slovem o duši Indiána nenechají nikoho, kdo se ponoří do hloubky jejich obsahu, lhostejným. „Styl života Indiánů je překrásný. Pro ně je vše svaté, neobyčejné. Dokáží se ponořit a vnímat hloubku krásy přírody.

V mnohém jste jim, vy mladí, podobní. Máte totiž také smysl pro přirozenou krásu a vaše čistá srdce dokáží mnohem lépe vnímat tu nádheru kolem nás. Mám rád práci s mladými lidmi, neboť s vámi my staří omládneme a oprostíme se od nečistot pohanského života.“

S úžasem jsem naslouchala slovům otce

Stanislava Weigela, který se snaží svými pracemi léčit náš zrak a srdce od choroby konzumního vnímání programů ve sdělovacích prostředcích, a ještě jedno jsem si zapamatovala: „Měřítkem bílého muže je, kolik toho vydělá a „nakřečkuje“. Ale měřítkem rudého muže je bohatství nashromážděné během celého života v jeho duši. Ještě štěstí, že máme takové „primitivní“ národy, od nichž se můžeme učit milovat přírodu, kterou zatím pro svou pohodlnost a hon za bohatstvím jen zabíjíme.“ Vrcholem pátečního večera se stala společná adorace v katedrále, kdy jsme se v tichosti, modlitbě a rozjímání setkávali s živým Kristem. A pak už spaní, chchrrr...

Sobota (hlavní chod)

Na Trojce se život probudil o půl osmé ráno (já „trochu“ později), posnídali jsme (opět z vlastních zásob – moje maminka ale bohužel opomněla, že nám zásoby musí zůstat i na sobotu ráno, a tak začínám dnešní den neplánovaným postem), pomodlili

se a přesunuli do kina Máj, kde se pomalu, ale jistě rozjíždí tradiční program: uvítání, úvodní modlitba a slovo na den P. Mirka Šimáčka, úvodní scénka, písničky, ... Ale v mnohém je toto setkání neobyčejné a vskutku úchvatnější než ta předchozí. Jeho mottem byla známá slova z Lukášova evangelia: „Kdo chce jít za mnou, ať zapře sám sebe, den co den bere na sebe svůj kříž a následuje mě.“ Tentokrát kormidlovali loď diecézka v sobotním programu moderátoři Jirka a Markéta, a kormidlovali velmi dobře. Moderátor Jirka mi na začátku setkání prozradil: „S jakým očekáváním jsem přijel? Jak taková zkušenost z té druhé pozice, moderátora, bude vypadat, protože zatím mám zkušenosti jen z role diváka, a tak jsem to chtěl vyzkoušet. Zatím jsem dost rozechvělý...“

Hned úvodní scénka se vřadila do tématu programu. Její příhodný název „Anabáze mléčné dráhy aneb hra od stvoření světa až po jeho konec“, nacvičená a složená ústeckým „rejžou“ Jaroslavem Týlem, navodil náladu na následující přednášku a diskusi. Kromě toho ale také scénka objevila nově vycházející hereckou hvězdu – Vládu Novotného. Jeho bravurní výkon komického herce by si totiž určitě zasloužil alespoň nominaci na Oscara v hlavní roli, když ne výhru přímo.

Známý vědec a vynikající popularizátor astronomie RNDr. Jiří Grygar na přednášce hovořil jak o biblické Genezi, tak i o kosmologii a teorii „big bangu“, čili „velkém třesku“. Na dotazy týkající se především témat „věda a víra“ či „vznik vesmíru a náboženství“ odpovídal s přehledem jemu vlastním. „Bible je podobenstvím pro oblast přírodních věd, není tedy žádným omezením pro rozvoj vědy. Naroubovat vědu na Bibli či opačně je samozřejmě nesmyslné, protože Bible je o náboženském poučení, nikoli o přírodních vědách. O nich bylo člověku darem dáno bádát a to je na tom právě to nádherné“, tvrdí Jiří Grygar.

XXIII. diecézní setkání bylo ve znamení hvězd. Ty byly tématem přednášky a diskuse s Jiřím Grygarem, ale setkání se zúčastnila i řada „hvězd“ uměleckých – například Vláda Novotný prokázal nevšední herecký talent. Námětem hry, v níž vystupoval, byly opět hvězdy

Více fotografií naleznete na www.qwert.cz/zdislava

Škoda jen, že bylo málo času a nemohly být zodpovězeny všechny dotazy. Po společné modlitbě Anděl Páně a obědu, který na nás čekal kdoví kde, jsme mírným stěhováním národa a silným potleskem přivítali křesťanskou folkovou skupinu Svítání.

Vokalistka Helena Vízová nám všem dodatečně vzkazuje: „Chtěli jsme, ale už jsme to nestihli, popřát přítomným účastníkům setkání, aby prožili pokojné a radostné Velikonoce a vlastně i celou velikonoční dobu. Měli jsme připravenou ještě jednu písničku, ve které se zpívá: „...království můžeš mít nebo jen chudě žít...“ A protože jsme všichni věřící a také hledáme cestu k Bohu a to Boží království v nás, přáli bychom, abyste to království uměli hledat a dokázali ho také najít. Abyste dokázali také být světýlkem pro své okolí.“

Po koncertu se dění přesunulo z kina na náměstí a poté do katedrály. Dalším neuvěřitelným zážitkem bylo připomenutí vjezdu Ježíše Krista na oslíku do Jeruzaléma, kdy jsme průvodem z náměstí ke katedrále sv. Štěpána provolávali hosana (i když poměrně nesměle). Vrcholem sobotního programu se naprosto jistě stala

RNDr. Jiří Grygar:
„Věřím v Krista ukřižovaného a zmrtvýchvstalého.“
– Mladí ze Štípy u Zlína přicestovali stovky kilometrů, aby mohli při bohoslužbě zahrát zdramatizované pašije

mše svatá, celebrowaná otcem biskupem Josefem Kouklem. Součástí bohoslužby byly také pašijové hry. Moderně zpracované Alenou Adamcovou a podbarvené rockovou hudbou skupiny Queen je předvedla mládež z moravské Štípy u Zlína.

Podvečerní náplní programu byly jednotlivá diskusní skupinky a jeho završením na vydařeném 23. diecézním setkání mládeže měla být netradiční křížová cesta s putováním na vrch Radobýl, která se však

Anketa: S jakým očekáváním jste přijeli na diecézko? Jak se splnilo?

- ✓ *Očekávala jsem, že tu poznám nové lidi, a taky jsem chtěla potkat starý známý. Samozřejmě, že nejvíc se mi líbil program a to hlavně přednáška pana Grygara. Moje očekávání se naplnila. (Irma, 16)*
- ✓ *Čekal jsem tu skvělý lidi, pohodovou náladu a nabitý program. Nakonec se to všechno vyplnilo. Bylo to opravdu perfektní. (Mirek, 16)*
- ✓ *Přijela jsem proto, abych tu načerpala nové síly, dozvěděla něco o vesmíru a taky abych tu mohla prožít krásnou mši svatou. (Anežka, 11)*
- ✓ *Nejvíc se nám líbila přednáška s panem Grygarem, je to totiž děsně chytrý člověk. A ty pašije! Ty byly určitě extra, škoda jen, že jsme na ně neviděli, spíš jen tu hudbu. (Honza, 17, a Jirka, 17)*
- ✓ *Od tohoto setkání očekáváme přiblížení se k Bohu prostřednictvím mladých lidí a získání nových přátel, kteří mají stejný pohled na život jako my. (Bára 17 a Zuzka 15)*
- ✓ *Chtěl bych tu poznat dobrý kamarády a zlepšit svůj vztah k Bohu a k lidem samotným vůbec. (Radim, 22)*

nakonec kvůli nepřízní počasí konala v katedrále. A jak se cítil moderátor Jirka po tom všem? „Ještě pořád se klepu, ale celkově převládá spokojenost. Myslím, že tu vládla pozitivní atmosféra, a to je vždycky důležité.“

Dramaturgicky bylo celé diecézko perfektně zpracované, všechny body programu byly velmi zajímavé, jen ten čas příliš rychle utíkal. Ale Daniela si určitě zaslouží velký dík za to, jak to skvěle připravila. Ještě bych chtěl poděkovat Markétě

za spolumoderování, protože je velká profesionálka a mně se s ní velmi dobře pracovalo.“

Konec (zákusek)

A tak končí hlavní program diecézka. Někteří z nás se už rozjeli do svých domovů, jiní pojedou až v neděli. Ale každému účastníkovi bych přála, aby si domů odvezl alespoň kousíček té nesmírně veliké Kristovy lásky, kterou tu mohl načerpat, a rozdával ji druhým.

Michaela Pavlů

Pomozte nám pomáhat

K čemu je zde složenka?

Charitní domov pro matky s dětmi v Liberci, který provozuje Farní charita Liberec, byl otevřen 1. listopadu loňského roku jako první takového charitního zařízení v litoměřické diecézi. Poskytuje azylové ubytování a další potřebné služby matkám s dětmi a těhotným ženám, které se ocitly v mimořádně náročné či krizové situaci, kterou nemohou nebo neumějí samy řešit.

Do konce letošního března pomohl Domov již šestadvaceti lidem – jedenácti maminkám a patnácti dětem ve věku od novorozenců do dvanácti let; dalších sedm maminek a patnáct dětí jsme museli pro nedostatek místa odmítnout.

Již z tohoto krátkého výčtu je zřejmé jak velmi potřebná je tato služba lásky k bližním. Zařízení Domova (nábytek apod.) se podařilo zajistit převážně z darovaných věcí. Abychom však tuto službu mohli poskytovat i nadále, potřebujeme také finanční prostředky na provoz, a těch se nám bohužel zoufale nedostává.

V loňském roce se nám pomocí sbírek a darů podařilo zajistit potřebnou částku. Pro letošní rok nám chybí asi šest set tisíc korun na provoz a další finance na vybudování tří nových pokojů. Obracíme se tedy na Vás s prosbou o pomoc.

Každý, kdo nám chce pomoci v naší službě křesťanského milosrdenství, může zaslat i drobnou částku přiloženou složenkou nebo převodem na konto Farní charity Liberec č.ú.: 905883733/0300. A všechny lidi dobré vůle prosíme také o modlitbu nejen za náš charitní Domov ale i za všechny maminky a děti bez vlastního domova. Prosíme: pomozte nám pomáhat.

Neobyčejná křížová cesta

Již se stalo dobrou tradicí, že rumburská farnost v době postní pořádá smířčí křížovou cestu. Tentokrát se konala v neděli 25. března a byla již čtvrtá v pořadí. Vydali se na ni nejen místní farníci, ale i věřící z přátelské farnosti Neugersdorf-Ebersbach v Německu. Mám-li ji popsat, řeknu jen: „Je velmi pěkným počinem, že jsou věřící schopni učinit právě takovéto znamení. Kristus jde vpředu, odpouští a nabízí přátelství. My kráčíme za ním a učíme se od něj.“

Křížová cesta, kterou jsme takto společně prošli, pomáhá pak radostněji prožít přátelské chvíle u šálku čaje, sice prokřehlí, ale s nadějí v srdci.

A na závěr jeden malý tip. Kdyby vaše kroky někdy zamířily do našeho Šluknovského výběžku, nasměřujte je na Strážný vrch nad Rumburkem. Nejednoho totiž překvapí příjemné okolí pravoslavného kostelíku, nová zpevněná cesta na tento vrchol a hlavně upravená křížová cesta.

Ministr školství ve Varnsdorfu

V pátek 30. 3. 2001 navštívil Biskupské gymnázium ve Varnsdorfu ministr školství, mládeže a tělovýchovy Eduard Zeman s doprovodem, v němž byli senátor E. Lánský, poslanec Laštůvka, zástupce krajského hejtmána M. Řebíček, přednosta OkÚ J. Benedikt, starosta města Varnsdorf J. Tomášek, vedoucí odboru školství a kultury MěÚ M. Hrabal a další.

S ministrem živě diskutovali studenti všech čtyř varnsdorfských středních škol, kteří se shromáždili v aule Biskupského gymnázia. Otevřenost a úroveň diskuse pana ministra příjemně překvapila.

Při pracovním obědě se diskutovalo také o další existenci víceletých gymnázií, která by měla být dle vládního programu rušena. Poukázal jsem v této souvislosti na striktní dodržování hranice do 9 % populace při přijímání do víceletých gymnázií v okrese Děčín (ve Šluknovském výběžku je tento podíl ještě nižší). Dosavadní nízká úroveň vzdělanosti hovoří pro existenci těchto škol, včetně Biskupského gymnázia ve Varnsdorfu.

Mgr. Petr Louka – vyučující na BGV

Katechetický koutek

Diecézní ministrantský den

se uskuteční dne 26.5.2001 v Litoměřicích a to za každého počasí. Začátek je od 9.30–10.00 hod. prezentací, následuje mše svatá, hry a soutěže (sportovního i náboženského charakteru), předpokládáný konec je v 16.00 hod. Oběd bude zajištěn.

S sebou: sportovní a ministrantské oblečení, startovné 10 Kč a hlavně hodně dobré nálady. Všichni ministranti a jejich doprovod jsou srdečně zváni. Bližší informace vám podá Štěpán Pospíšil (tel. 0604/79 30 70) a Katechetické středisko.

Katechetický kurs

Katechetické středisko zjišťuje počet zájemců o katechetický kurs. Vzhledem k několika dotazům adresovaným středisku uvažujeme o případném otevření katechetického kursu.

Víte-li o někom ve vašem okolí, kdo by měl o tento kurs a o katechezi mezi dětmi a mládeží zájem, sdělte mu, prosíme, adresu či telefonní číslo na KS, aby se zde mohl přihlásit a domluvit se na podrobnostech. Podle počtu případných zájemců potom rozhodneme, zda bude katechetický kurs zahájen. Děkujeme.

Oblastní setkání katechetů

Oblastní setkání katechetů Libereckého vikariátu se uskuteční dne 5. 6. 2001 na faře v Ruprechticích a to po mši svaté v 18.00 hodin. Tématem setkání bude práce s osnovami pro výuku náboženství.

Všichni katecheté a kněží z libereckého vikariátu a okolí jsou na toto setkání zváni. Své podněty k setkání můžete směřovat na KS či Mgr. Veronice Pospíšilové (tel. 0428/312 327).

Úřední hodiny KS:

Po dle domluvy,
Út 8–12,
St 8–15
Čt 8–13
Pá 8–12

O Diecézním katechetickém středisku s Irenou Duchoňovou

Mohla byste představit sebe a centrum, na kterém pracujete?

Jsem absolventkou teologické fakulty v Českých Budějovicích, kterou jsem dostudovala v červnu loňského roku. Pocházím z Jindřichova Hradce, kde jsem učila náboženství, pracovala s mládeží a vedla katechety ve vikariátu.

Od prvního dubna pracuji na katechetickém středisku jako vedoucí. Toto středisko by mělo sloužit především katechetům a kněžím, kteří vyučují náboženství a starají se o děti.

Kolik je na katechetickém centru zaměstnanců?

V současné době jsme stále ještě dvě, ale kolegyně Ludmila Gottfriedová, která vedla centrum dosud, je tam nyní již jen na částečný úvazek.

Co konkrétně má středisko na starosti?

Jeho činnost probíhá na třech rovinách. Jednak místní, což je práce přímo pro Litoměřice. Učíme náboženství, vypomáháme při přípravě dětské mše svaté a vůbec pomáháme s katechezí v litoměřických farnostech.

Potom je to naddiecézní úroveň. To je spolupráce s jinými diecézními středisky, s Českou biskupskou konferencí a s Národním katechetickým centrem.

Hlavní část činnosti ovšem leží v té střední části, tedy v diecézní úrovni. Tou je orga-

nizování diecézních katechetických setkání (dvakrát ročně), vydávání katechetického věstníku, příprava pomůcek a podobně.

Kolik je vlastně v diecézi katechetů?

Přesně to ještě nevím, protože se situací se teprve seznamuji, ale myslím, že kolem pětasedmdesáti.

Je to dost, nebo by jich bylo potřeba více?

Tohle si zatím netroufám posoudit, protože diecézi ještě neznám.

Co máte v plánu v nejbližší době?

Budu cestovat po vikariátech, seznamovat se osobně s katechetami a s kněžím, chci se podívat osobně, jak žijí a pracují a zblízka poznat, co pro ně mohu na „centru“ udělat. Katechetické středisko by nemělo nikomu diktovat, co má dělat, ale mělo by být službou pro druhé, která jim usnadňuje práci.

Děkuji za rozhovor

Jan Macek

Soutěž – velikonoční kolo

Prožívali jsme jistě do hloubky celý Svatý týden. Uměli byste odpovědět na tyto zvědavé otázky? Tři vylosovaní výherci budou odměněni.

1. V které dny jsme při bohoslužbě poslouchali pašije?
2. Čí pašije se čtou *každý* rok?
3. Odsoudil Krista také Herodes?
4. Kdo všechno poznal Petra, že patří k Ježíšovým učedníkům?
5. Jaký je význam slova pašije?
6. Co se stalo s penězi, které dostal Jidáš za svou zradu?
7. Jak označil Kristus učedníkům místo, kde mají připravit večeři?
8. Jak byl Kristus oblečen, když myl apoštolům nohy?
9. Kdo byl při poslední večeři nejbliže Ježíšovi?
10. Co bylo na „jídelním lístku“ kromě beránka?
11. Která postní neděle je radostná a jaká barva mešního roucha tu neděli může být?
12. Kdy „odlétají zvony do Říma“ a kdy se „vracejí“?
13. Ve který den v roce se nikde neslouží mše svatá?
14. Která ze starozákonních událostí je předobrazem křtu?
15. Kdy ve Svatém týdnu obnovujeme křestní sliby?

A jak dopadlo biblické kolo soutěže?

Do redakce dorazily tentokrát pouze čtyři odpovědi. Zato však tři z nich byly úplně správné, přestože jsme nachystali na soutěžící chyták: u některých otázek byly správné dvě odpovědi.

Správné odpovědi tedy byly:

1b, 2a, 3c, 4a, 5a, 6b, 7c, 8ac, 9c, 10ac

A úspěšní řešitelé:

- Dagmar Pištěková, Podbořany
- Marie Zástěrová, Kralupy nad Vltavou
- žáci 4. třídy ZvŠ Lovosice

Pokud odpovíte správně, máte velkou šanci v příštím kole vyhrát!

V březnovém čísle byla ještě jedna otázka

Nepoložili jsme ji ovšem my, ale náš čtenář a častý přispěvatel, pan Němeček z Mladé Boleslavi. Ptal se nás, od kterého autora byl citát „Modlitby za vlast“, který jsme otiskli.

Správná odpověď je: Václav Beneš Třebízský

Na tuto otázku odpověděly správně tři čtenářky:

- Antonie Laurynová z Jesenného,
- J. Waňková z Ústí nad Labem a
- Olga Plačková z Brodců

Knihu posílá pan Němeček do Jesenného, neboť odtud přišla odpověď nejdříve. Děkujeme všem soutěžícím za účast a panu Němečkovi za příležitost k oprášení paměti.

Katechetické středisko:

Dómské náměstí 10, Litoměřice, 412 88,
tel. 0416/37 14 48–9

Nová e-mailová adresa:

katech.centrum.ltm@c-mail.cz

Přečtěte si...

Novéna ke sv. Josefu, Karmel 2001, 39 Kč

Augustyn, Józef: Příprava na svátost smíření, Karmel 2001, 39 Kč

Dvě útlé knížečky přinášejí dvojí duchovní užitek; ta první je novénou ke cti sv. Josefa a sestavil ji polský karmelitán P. Bronislaw Tarka. Autorem druhé je nám již dobře známý polský jezuita P. Augustyn, který nabízí ve své práci pomocnou ruku při přípravě na svátost smíření.

Tomíšková, Helena: Sloužil všem, MCM 2001, 52 Kč

Prof. ThDr. Čeněk Maria Tomiško byl profesorem dogmatiky v kněžském semináři v Hradci Králové. Jeho rodná sestra zde podává základní informace o jeho rodině, dětství, studiu teologie v Římě a o jeho kněžském působení. Součástí těchto vzpomínek je též výběr z jeho korespondence adresované dětem, dívkám a ženám, přátelům a bohoslovcům.

Kořínek, Jan: Staré paměti kutnohorské, NLN 2000, 375 Kč

V České knižnici vyšly dosud neznámé paměti kutnohorského jezuita Jana Kořínka z r. 1675. Ten, kdo má rád historii a zajímá se o všední život středověkého města, si jistě s potěšením přečte tyto paměti.

Armenti, Francesco: Otevřené dopisy, Karmel 2001, 69 Kč

Fiktivní dopisy adresátům z Kristova okolí mají pomoci čtenáři, aby si oživil nejvýznamnější události evangelia a zahleděl se při tom do vlastního nitra a rozšířil své srdce pro přijetí radostné zvěsti.

Grün, Anselm: Bydlet v domě lásky, Karmel 2001, 99 Kč

Krátké meditace o lásce.

Surožskij, Antonyj: V jámě lvové, Karmel 2001, 89 Kč

Úvahy o modlitbě jako o dobrodružství od pravoslavného arcibiskupa s předmluvou Kateřiny Lachmanové.

Farnost na přelomu století, Trinitas 2001, 119 Kč

Neugebauer, Jaromír: Farnost dnes a zítra, Trinitas 2001, 49 Kč

Prvá kniha je sborník referátů na semináři v Hradci Králové, jehož cílem bylo poskytnout potřebný základ k reflexi statu quo farní pastorace, ta druhá chce být pomůckou k uskutečnění změnit farnost tak, aby vyhovovala požadavkům dnešní církve.

Schubert, Kurt: Bible a dějiny, Trinitas 2000, 129 Kč

Nejčastěji překládanou knihou je Bible, která je však zároveň knihou nejvíce zatíženou nepochopením, předsudky a odmítáním. Klíč k porozumění podle autora spočívá v dějinách.

Marie Dolistová vydala v roce 1994 svou první sbírku duchovních básní „V síti rybáře“ v nakladatelství ŘÁD. Nyní v nakladatelství Alfa–Omega vyšla její sbírka „S příchutí země“. Jsou to básně duchovní i přírodně lyrické, reflexe života. Cena i s poštovným 60 Kč. Sbírkou lze objednat na adrese: Marie Dolistová, Přítkovská 1469, Teplice v Čechách, 415 01

Rozjímání

*Pobřežní skály pevně vzdorují vlnám ke ztišení
Zachycují vzkaz hvězd měsíce slunce i píseň moře
Kamenní nehybně sedící mniši v meditaci
Ve vířící plazmě života zachytit signály nekonečna
V tichu zurčení pramének milosti
Ty, který jsi utajen, otevři svá skrytá dvířka
odhrň temný závěs a zaplav vše svým světlem,
po stéblech trav tak letí
Jako kočka za oknem domu v zimním ránu
tak my za skly mrazivého vesmíru
Ty, který jsi utajen*

Hemmerle, Klaus: Myšlenky na každý den, Nové město 2000, 155 Kč

Knihy by podle autora měla vést čtenáře k vlastnímu zamýšlení nad Božím slovem a k rozjímání.

Nouwen, Henri J. M.: Adam, Boží miláček, Cesta 2000, 69 Kč

Jedna z posledních a nejlepších knih autorových, kterou dokončil jen několik týdnů před svou vlastní smrtí.

Boublík, Vladimír: Teologie mimokřesťanských náboženství, Karmel 2000, 220 Kč

Knihy chce dát odpověď na výzvu 2. vatikánského koncilu k mezináboženskému dialogu a na touhu křesťanů po hlubším poznání a zhodnocení nekřesťanských náboženství.

Ventura, Václav: Jan Evangelista Urban – život a dílo, CDK 2000, 159 Kč

První ucelenější práce o životě a díle znamenitého a vynikajícího kněze a řeholníka, P. Jana Evangelisty Urbana.

Ambros, Pavel a kol.: Polarizace české katolické církve?, Refugium 2000, 59 Kč

Další svazek Studijních textů Centra Aletti.

Ziescheová, Maria Calasanz: Návrat, Karmel 2000, 239 Kč

Hrdinou příběhu, který se odehrává v době nedávno minulé a který se skutečně stal, je kněz, vracející se deset let po válce z ruského zajetí. V centru pozornosti je jeho zařazení do běžného života.

Frolcová, Věra: Velikonoce v české lidové kultuře, Vyšehrad 2001, 298 Kč

Knihy představuje vlastně první syntetický obraz obyčejů, obřadů, děl lidového umění apod..., která se váží k nejvýznamnějším svátkům liturgického roku.

Čelovský, Bořivoj: Strana světí prostředky, Tilia 2001, cena neuvedena

Knihy je výsledkem studia fondů z archivů a soukromých sbírek a podává přesvědčivé svědectví jak o utrpení P. Josefa Toufara, faráře v Čihošti, tak i o podobě policejního režimu, jehož filozofie byla zredukována na pouhou nenávisť a násilí.

-mela-

Knihy uvedené v recenzích a anotacích našeho časopisu si můžete zakoupit v prodejně:

Karmelitánské knihkupectví
(Knihkupectví Jonáš)
Mírové náměstí 15
412 01 Litoměřice
Tel./fax: 0416/73 24 58

PTP PTP PTP PTP

Jak jsem vyšetřoval
sovětského plukovníka

Když jsem nastoupil u jednoho útvaru, který měl za úkol budovat vojenské letiště, a byl jsem pověřen vedením ošetrovny, ozval se krátce po nástupu do funkce telefon a posádkový lékař mi sděloval, že mě vítá v oblasti posádky a že by potřeboval, abych převzal nedělní službu. Bránil jsem se: „Vždyť jsem pětépák, neprověřený, bez šarže.“ „To mě nezajímá. Seš doktor, a tak máš v sobotu a neděli na celé posádce službu!“

Jako vzorný voják jsem stačil říci „Provedu!“ a měl jsem službu. Co čert nechtěl – zrovna onemocněl u jednoho útvaru sovětský přidělenec, plukovník... Jméno bylo asi tajné, ale běžně mu vojáci – prověřeni i neprověřeni – říkali Šumakov, protože většina těchto sovětských důstojníků obdivovala naše šumící prášky k přípravě nápoje.

Byl večer a k ošetrovně přijela skupina důstojníků, kteří měli posádkovou službu, a hledala lékaře, že je soudruh plukovník

nemocen. Ztuhli, když mě viděli s černými výložkami a bez šarže. „Přece nemůžeme pustit doktora bez šarže k plukovníkovi!“ Co teď? Jeden poručík mi nabídl svou důstojnickou uniformu, což jsem ovšem s hrdostí pětépáka odmítl. Konala se po-

rada a rozhodli se, že na mě dají bílý plášť, takže výložky nebudou vidět.

A tak jsme jeli k soudruhu plukovníkovi. V předštině jeho ubikace byli další důstojníci třesoucí se strachem – nevím zda

ze strachu, aby jim sovětský přidělenec neumřel – nebo aby neprovedli něco trestuhodného.

Pacient ležel v posteli. Vyšetřoval jsem ho od hlavy po hrudník – zřejmě se jednalo o nachlazení nebo o nějaké chřipkové onemocnění. Aby však pacient viděl, že je vyšetřován seriózně, požádal jsem ho, aby se ještě posadil, že ho chci proklepat a poslechnout i na zádech. Teď jsem však zůstal beze slova já – to když se soudruh plukovník resolutně odmítl posadit a slovy i gesty zdůrazňoval, že to stačí jen vpředu. Kolem stála suita důstojníků a čekala, jak to dopadne. Co jsem tedy měl dělat? Předepsal jsem mu nějaké běžné vojenské tablety, dal příkazy k ošetřování pacienta, u kterého nebylo podezření na nic vážného a obrátil jsem se a odešel s ostatními důstojníky, kteří si viditelně oddychli, že to dobře dopadlo.

Všichni jsme touto událostí byli poučeni, jak je nutná ostražitost vůči možnému nepříteli na každém kroku, jak to koneckonců hlásala už i nacistická diktatura. Měli snad společné metody? Ostražitost nebo strach?

Ladislav Kubiček

Krása památek

„Pokud někdo ohrožuje naši svébytnost..., pak jsme to my sami, kteří tak činíme z vlastní volby.“

(Václav Havel při oslavách svátku 28. října 2000 – Motto výstavky „Opravy a obnova památek v obvodu Farního úřadu v Desné v Jizerských horách.)

Pět panelů fotodokumentace a popisků představilo postup oprav v létě roku 2000. Též ukazuje plány na rok 2001. Jsme svědky plodné spolupráce současné lidosprávy, institucí a jednotlivců.

Opět ožila kvalitní řemeslná práce našich předků spojená s uměleckým citem proporcí a nenásilí k okolnímu prostředí. Zároveň můžeme s radostí doložit, že poctivé řemeslo v současných Čechách ještě nevymřelo.

Kéž duch a krása šesti opravených objektů v krajině Jizerských hor povznáší místní obyvatele a potěší mysl spěchajících turistů.

K. Kučera, Tanvald

Poslední zvon vesnických zvoníček východních Jizerských hor. Byl nalezen během letních oprav na Pustinách (část Desné v Jizerských horách)

*Podle vůle
našeho nebeského Otce
přešel z tohoto světa
do věčnosti
kněz církve Kristovy*

**P. Antonín Mičák,
farář v. v. ve Štítech**

Narodil se 6. července 1919 v Rakově u Hranic. Posvěcen na kněze 29. června 1948 v Olomouci. Působil dlouhá léta ve Štítech u Zábřeha. I zde zůstal v činné kněžské službě jako kaplan a zpovědník.

Se zesnulým služebníkem Kristovým jsme se rozloučili dne 20. března 2001 ve farním chrámu Nanebevzetí Panny Marie ve Štítech

Prosíme o modlitbu,
nejen jako vděčnou vzpomínku

Listárna aneb dopisy v koši nekončí

Názory otištěné v této rubrice se nemusejí shodovat se stanovisky redakce.

Živý růženec

Na doporučení otce Jana Juchy a ve spolupráci s otcem Henrykem Kumanem jsme utvořili v naší mladoboleslavské farnosti tři skupiny Živého růžence. Jsou to skupiny patnácti lidí, kteří se zavázali pomodlit se denně jeden desátek růžence, postupně jedno tajemství za druhým. Obětujeme je na úmysly, které jsme si předem dohodli, a můžeme k nim přidat i svůj vlastní.

Scházíme se jednou za měsíc a v úvodu naší schůzky se pomodlíme na úmysl Svatého otce, „Veřím v Boha“, Otče náš, Zdravas a Sláva Otci i Synu i Duchu svatému, navá-

žeme duchovní četbou, které věnujeme patnáct až dvacet minut. Pak se společně pomodlíme jeden desátek růžence, určíme si úmysly na další mě-

síc a schůzku ukončíme požehnáním našeho otce kanovníka a rozloučením „Jděte ve jménu Páně“.

Poprvé jsme se jako skupiny Živého růžence setkali ve čtvrtek 8. května 1997 při mši svaté a májové pobožnosti ce-

lebrované otcem biskupem Josefem Kouklem. Otec Henryk Kuman jej požádal o požehnání a o uvedení do této modlitby. Letos 8. května 2001 tomu budou už čtyři roky.

První skupina Živého růžence nese název „Růže pro plačící Matku Boží La Saletskou“, druhá „Růže pro Neposkvrněnou Pannu Marii Lurdkou“ a třetí má název „Růže pro Matku Boží Fatimskou“. Po odchodu obou polských kněží, Jana Juchy a Henryka Kumana, jsme již nevytvořili původně zamýšlenou skupinu čtvrtou. A poněvadž zájem o tento způsob modlitby stále trvá, obracím se především na naše mladobole-

slavské věřící, vyzývám je a prosím, pokud by se chtěli připojit, aby se laskavě přihlásili u Ludmily Knesplové. Tak budeme moci ustavit čtvrtou skupinu s názvem „Růže pro paladium země České, Matku Boží staroboleslavskou“. Máme k ní tak blízko!

Kdo tedy máte rádi mariánské poutní místo ve Staré Boleslavi, neváhejte, vraťte se k Panně Marii po vzoru našich předků, kteří k ní tak rádi putovali. Pomozte tak zároveň vytvořit další modlitební skupinu živého růžence.

Děkuji vám ze srdce a pro ty, kteří se rozhodnou, prosí o hojné požehnání stávající skupiny.

Ludmila Knesplová

V Bohu najdeme sílu

*„Jak vlny osením po tobě hrají
mé vzpomínky a touhy, rodný kraji.“*

Chtěl jsem se brzy z jara s přítelem vrátit do kraje svého dětství. Jít ze Mšena u Mělníka pěšky do Dubé. Meteorologové nepředvídali dobré počasí, tak jsme to v pátek večer vzdali. V sobotu ráno 10. března 2001 jsem přesto putoval do rodného kraje maminky. Jel jsem motoráčkem do Mšena na modlitební dopoledne.

*„Buď zdrávo, údolí mé tiché, skromné!
Můj ráj dávno ztracený, buď zdráv!“*

Z okna motoráčku jsem pozdravil rodiště své maminky. Skromné, tiché údolí a svah, na kterém se usídlila vesnička Skramouš. (Svatá země, jak jí říkali v dobách mého dětství). Tam, několik metrů nad údolím, stojí domek, který kdysi patřil mému dědečkovi. Můj dětský ráj.

*„Nad palác je mi světnička ta tichá,
ten milý kout s obrazy svatých v kole.“*

Možná že se ptáte, proč tak dlouhý úvod ke zprávě o modlitebním dopoledni ve Mšeně u Mělníka? Jeho součástí byla přednáška P. Rudolfa Zimandla, kanovníka ze Mcele: „Stáří jako dar“. Verše Svatopluka Čecha ze sbírky „Ve stínu lípy“ mi proběhly hla-

vou při slovech přednášejícího, když řekl: „Se stářím jsme se setkali už jako děti. Hlavně pokud jsme měli štěstí a měli hodnou babičku či dědečka a ti se stali našimi důvěrníky, kamarády i vychovateli. U nich se ro-

dilo úzké spojení mezi stářím a mládím. Tady jsme se učili být k sobě a druhým dobrými, neubližovat, pomáhat si, odpouštět. Už tady jsme viděli, že stáří nemusí být lehké a snadné. Učili nás hluboké pravdě, že život, má-li být plný, bohatý a krásný, má právo nejen dobro od druhých chtít, ale že člověk sám je povinen dobro splácet a vracet.“

Jak se nám to dařilo ví jen každý z nás sám. My starší pak společně cítíme, že: „Slunce života se prudce a silně sklání k západu a přišlo stáří jako poslední a jasné

nejdůležitější fáze našeho života. Je to čas životních obrácení, mnohdy i návratů marnotratných synů a dcer zpět do náruče Boží. Je to skutečně jedna z posledních šancí otočit život a nasměrovat jej tak, aby směřoval plně k Bohu.“

Podobenství o marnotratném synu naznačuje, jak se raduje Bůh nad každým návratem každého z nás při svátosti smíření. Vzdělili jsme se. Někdo více, druhý méně. Tady na mšenském faře jsme měli možnost setkat se s Bohem ve svátosti smíření prostřednictvím P. Rudolfa Zimandla a P. Františka Segeti z Rožďalovic. Vždyť – a tu opět cituji slova P. Zimandla: „Jsme přece povoláni k životu s Bohem a v Bohu. Ve stáří máme více času na modlitbu, ztišení se, protože v tichu můžeme zřetelněji zaslechnout Boží volání...“

Na všechno byl čas v tomto modlitebním dopoledni zorganizovaném panem vikářem Antonínem Audym. Byl čas na postní písničku, litanie, přednášku, svátost smíření a mši svatou, kterou dopoledne vyvrcholilo.

Závěrečná slova přednášky otce Rudolfa jsou vzkazem i pro vás, čtenáře Zdislavy: „V Bohu najdeme sílu a pomocníka dobře život naplnit i ukončit... Amen“.

František Němeček, Mladá Boleslav

Jsou mezi námi ještě dobří lidé

Jen několik málo měsíců je v provozu Hospic sv. Štěpána v Litoměřicích, a již je pevně zapsán ve vědomí lékařů a zdravotnických pracovníků, rodinných příslušníků a příbuzných těžce nemocných, kteří by potřebovali hospicovou péči. I samotní nemocní přicházejí s žádostí o přijetí.

Stalo se, že do hospice přišla paní, která byla informována lékařem o své nevyлéčitelné nemoci a ne zrovna dobré vyhlídce do budoucnosti. Sama přišla požádat o přijetí. Vyprávěla, že žije v kruhu rodiny své dcery, kde se o ni všichni s láskou starají. V rodině se však čeká další přírůstek – děťátko. I když ví, že i nadále by péče o ni byla stejně dobrá jako dosud, přeci by chtěla být přijata, protože ví, že v Hospici bude o ni dobře postaráno a tento její krok má být dárkem pro budoucí vnoučátko, když sama mu nebude moci dát babičkovskou péči. Rodině o svém záměru neřekla nic.

Má-li Hospic plnit své poslání, musí mít také pevnou základnu zdravotnických pracovníků. To lze s čistým svědomím o hospici v Litoměřicích říci. Mnohého jistě překvapí, že o tuto práci mají zájem převážně mladé zdravotní sestry, kte-

ré na svých předchozích pracovištích získaly dobré odborné znalosti a pracovaly na náročných odděleních, jako třeba na jednotkách intenzivní péče, na ARO, na operačních sálech nebo i jako záchranářky. Co je vedlo na nové pracoviště, které je tak odtažené pro mladého člověka, který chce ještě dál odborně růst a vzdělávat se? V žádném případě to nebyla vidina peněz, a ještě navíc musely počítat s tím, že svoji odbornost v plné míře neuplatní. Také mladí ošetřovatelé a ošetřovatelky věděli, do čeho jdou, a přece šli.

Skrytou v zákulisí, ale přeci hodnou obdivu je skupina dobrovolných pracovníků. Nikdo je nevolal, nelákal, nic nesliboval. Přišli sami a nabízejí svůj čas, schopnosti a možnosti. Hlásila se třeba žena ve středních letech, které nedávno zemřela maminka, o kterou se starala a pečovala, a nyní by

Tito dobrovolníci jsou z Červeného Kostelce. Přicházejí však už další z Litoměřic a okolí

chtěla totéž ve svém volném čase dát někomu, kdo obdobnou péči potřebuje a rád ji přijme.

Nebo přišel mladý muž, který se na první pohled svým zevnějškem nelišil od dnešní mládeže. Přihlásil se jako dobrovolník a dal celý měsíc své dovolené na práci v hospici. Jak sám řekl, chce poznat, zda některé prvky hospicové péče, hlavně duchovní, by bylo možné uplatnit v Domově důchodců, kde je zaměstnán. To jsou jen jednotlivá zrnka, která když padnou do úrodné půdy, vydají užitek stonásobný.

Snad prvním dobrovolným zdravotnickým pracovníkem byl milosrdný samaritán, o kterém v podobenství mluví Kristus, ale podobní milosrdní samaritáni byli jistě i dříve a samozřejmě i později, jak se vyvíjely dějiny. Zlé časy, války, katastrofy a epidemie jsou živnou půdou pro zrod dobrovol-

níků, kteří ochotně nabízejí své ruce a své srdce těm, kteří jejich pomoc potřebují.

Dnes to nejsou již jen jednotlivci, ale menší, větší nebo velké skupiny dobrovolníků, kteří nepracují jen na poli zdravotnickém, ale pomáhají a zachraňují nejmodernějšími technickými prostředky. Pokud se nic neděje, mnoho se o nich neví, žijí mezi námi jako každý druhý, teprve jsou-li v akci, uvědomujeme si jejich nedoceňitelné sebeobětování.

Takových obětavých dobrovolných pracovníků si nesmírně vážíme, ale vážíme si i všech těch nenápadných a skrytých, kteří přijdou a v zdánlivých maličkostech pomohou, dodávají naději a sílu.

Ať právě oni jsou tím kouskem kvasu, který prokvasí všechno.

MUDr. Milada Veselková

Vybudování hospice v této budově bývalé dětské nemocnice plánuje Sdružení pro založení hospice v Jablonci nad Nisou

Bude hospic i v Jablonci?

Zastupitelé Jablonce nad Nisou po bouřlivé diskusi odhlasovali pronájem budovy bývalé dětské nemocnice Sdružení pro založení hospice v Jablonci nad Nisou. Původní záměr využití tohoto nedávno uvolněného zdravotnického zařízení byl přebudovat jej na byty.

Dalším krokem ke zřízení hospice bude žádost o přidělení dotace na stavbu hospice od ministerstva zdravotnictví.

Podle kritiků projektu však hrozí, že záměr na vybudování dalšího hospice na severu Čech nebude podpořen. Rozhodující bude vývoj zájmu o hospicovou péči v nejbližší době. Výhledově se totiž počítá s hospicem v každém kraji, což by mohl být argument pro stavbu hospice v předstihu s nadějí, že v budoucnosti bude zájem o jeho služby větší než dnes.

Jan Macek

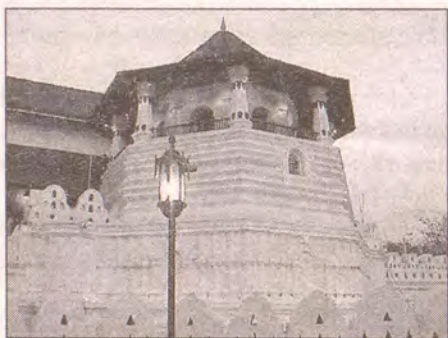

Církev na Cejlonu

Země Středního a Dálného Východu sledujeme povětšinou ze sdělovacích prostředků. Ty nám přináší zprávy o nepokojích, válkách, převratech a jiných negativních této části planety, což je sice pravdivé, avšak neúplné. Využil jsem proto nedávno nabídky a nechal se pozvat na ostrov Cejlon – dnes se nazývá SríLanka („zářivá země“). Spolu se svým spolubratrem z hradecké diecéze P. Davidem Boumou z Jičína jsme se vydali přes islámský svět do země žitého buddhismu a hinduismu.

Kde církev roste

Cestování a ubytování v drsných podmínkách nám sice zpočátku kazilo dojem z této jinak krásné, palmami porostlé země, avšak tyto nepříjemnosti brzy ustoupily do pozadí, když jsme poznali první přátele. Řízením Božím jsme se dostali do rukou otcům z kongregace Nejsvětější Svátosti – eucharistiánů, kteří v centru hlavního

města Kolomba mají svůj klášter a kostel. Neděli co neděli slouží tito řeholníci dohromady sedm mší svatých, při nichž je kostel k prasknutí zaplněný. Když vezme v úvahu, že to není zdaleka jediný kostel v tomto velkoměstě, pak to je na naše poměry neuvěřitelná návštěvnost.

Proč je to tak? Odpověď je pro zdejší křesťany jednoduchá: Na SríLance je asi 18 milionů obyvatel, převážně buddhistických Sinhálců (politicky vládnoucích) a hinduistů (převážně z řad Tamilů – politická a vojenská opozice), a jen 750 000 obyvatelů se zatím hlásí ke křesťanství. Ovšem tito křesťané (z drtivé většiny katolíci) nejsou žádnými kulturními potomky křesťanské tradice. Téměř všichni, kdo se ke křesťanství hlásí, také svoji víru praktikují. Kdyby ne, dávno by je pohltil bud-

dhismus, který je na život poměrně nenáročný. Občanskou válkou neustále sužovaná země vzpomíná na někdejší nadvládu „křesťanských bílých mužů“ (Britové zde byli do roku 1945 kolonizátoři) jako na „staré dobré časy“.

S otcí eucharistiány jsme se pak znovu setkali v Kandě (centrum země a buddhismu – mají zde svatyni Buddhova zubu). Poblíž v horách je ukryt jakýsi malý „cejlonský Vatikán“. V tropických lesích na jedinou objevíte veliký seminář, teologic-

kou fakultu a řadu malých klášterů všech možných řádů. Zde se více než sto diecézních bohoslovců a další stovky řeholníků připravují na kněžství nebo prožívají svoji řeholní formaci. V klášteře eucharistiánů jsme strávili několik příjemných dnů a poznávali život zdejších obyvatel.

Uklízejí jen křesťané...

Hadi, moskyti, pavouci a v noci po střechě běhající opice, banány, mango a papaya a v horách pochopitelně čaj, to je zdejší příroda, která nás více než krásou udivovala svojí bujností. Návštěvníkovi nemůže ujít kontrast mezi neupraveností života buddhistických a hinduistických obyvatel a kultivovaností a čistotou křesťanských ulic a čtvrtí. To přirozeně vychází z rozdílného vnímání světa těchto náboženství. Pro buddhistu a hinduistu je svět jen zatěžující „karmou“ – zlem, ze kterého je třeba se rychle vymanit (převtělování je trest). Udržovat život a životní prostředí je pro mnohé z nich minimálně pošetilé.

Cejlon je však zemí náboženské svobody. I když je zde válka o území na severu země, jednotlivá vyznání zde zatím žijí pokojně těsně vedle sebe. Jedna naše cesta po okolních horách nám umožnila vidět

v jednom městě současně pohřeb buddhistického mnicha na hranici, hinduistické oběti, ale i život katolické církevní školy nebo život farmy, kde řeholníci vychovávají opuštěné a chudé chlapce. Po návratu do Kolomba na poslední dva dny jsme poznali práci biblické společnosti a aktivity ekumenické společnosti YMCA, kde jsem také našli další přátele.

Přijdou k nám misionáři?

Pro evropské křesťany to byla cesta opravdu osvěžující. Církev na zemi nehyne, není jen kulturním přívěskem na krku „novopohanů“, jak to tak často vidíme v Evropě. Špatné ekonomické a sociální podmínky v zemích Dálného Východu vytvářejí přirozený tlak na život člověka, který ve svém hledání klidu a pokoje nachází svůj cíl v Kristově evangeliu. Buddhaův „klid“ nebo oběti nesčetným hinduistickým bůžkům pomáhají sice utíkat od reality života, ale život neuspokojují. Ani tamní obyvatelé ne. Žité křesťanství v těchto exotických končinách vytváří naději pro novou evangelizaci i naší zemi. Jen je potřeba se připravit na to, že budoucí misionáři našich dětí a vnuků budou téměř jistě černochoy.

P. Michal Podzimek

